

др Игор ПЕРИШИЋ

Институт за књижевност и уметност, Београд

МРЕЖА ОД ПАУЧИНЕ: СЛОБОДАН ЈОВАНОВИЋ О МАРСЕЛУ ПРУСТУ

У години када се навршава сто година од смрти Марсела Пруста, окружује се и тачно један век рецепције његовог дела у српској култури. Први текст о француском аутору на српском језику написао је Слободан Јовановић, под насловом „Марсел Пруст, *У тражњи изгубљена времена*“. Објављен је у часопису *Српски књижевни гласник* 1. фебруара 1922. године. Српски полихистор и књижевни критичар приказао је, дакле, роман *У трагању за изчезлим временом* у тренутку када још није био у целини публикован, имајући пред собом само прва три тома: *У Свановом крају*, *У сенци девојака у цвету*, *Око Германтових*, као и први део *Содома и Гоморе*. Та чињеница делимично је условила неповољну оцену у одређеним сегментима. С друге стране, Слободан Јовановић је и на узорку који је имао прилике да чита на француском језику веома добро уочио неке значајне особености Прустовог приповедачког универзума и позитивно их вредновао. У излагању које ће се бавити анализом овог кратког текста покушају да на том малом огледном пољу опишем како нека од основних својстава Јовановићевог критичког писма, тако и магистралне теме и поетичке особености Прустовог романа. Насловна „мрежа од паучине“ – метафора коју у једном тренутку Јовановић употребљава – требало би да се успостави као симболичка аутопоетичка ознака Прустовог поступка, али и жижни објективни корелатив представљеног света романа.